

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Szak/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 7020200179
Dátum vydania rozhodnutia: 18.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7020200179.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): W. A., nar. XX.XX.XXXX, štát. príslušnosť: Ruská federácia, naposledy bytom: Z., I. I., B. Q. X, toho času umiestnený v Ú. N. U. N. P. I., D. XX, I., právne zastúpený: JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému: Prezídium Policajného zboru Úrad hraničnej a cudzineckej polície Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Dunajská Streda o správnej žalobe vo veci zaistenia, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA8-5-009/2020-AV z 20.02.2020, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5Sa/9/2020-22 zo dňa 19. marca 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na prerušenie konania z a m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA8-5-009/2020-AV z 20.02.2020 (ďalej na účely rozsudku len „preskúmané rozhodnutie“) žalovaný podľa § 88a ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej na účely rozsudku len „zákon č. 404/2011 Z.z.“) rozhodol o zaistení žalobcu ako žiadateľa o udelenie azylu na území Slovenskej republiky, ak je to potrebné z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku a dňom vydania rozhodnutia, t. j. 20.02.2020 umiestnil ho v M. (ďalej na účely rozsudku len „M.“). Podľa § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z.z. žalovaný stanovil dĺžku doby zaistenia do 21.05.2020.

2. Preskúmané rozhodnutie vychádza zo skutočnosti, že dňa 20.02.2020 bol pred priestormi areálu M. žalobca kontrolovaný policajtmí Oddelenia PZ Dunajská Streda. Dôvodom na vykonanie kontroly bola skutočnosť, že oddelenie PZ Dunajská Streda v rámci služobnej činnosti získalo informáciu o tom, že žalobca predstavuje dôvodnú hrozbu pre bezpečnosť štátu podľa § 2 ods. 1 písm. l zákona č. 404/2011 Z.z.“

3. Uvedené vyplýva z doloženého úradného záznamu o oboznámení sa s utajovanou písomnosťou so stupňom utajenia „vyhradené“ spracovaného pod č. PPZ-HCP-BA8-1-32/2020, pôvodcom ktorej je Slovenská informačná služba. Predmetná skutočnosť bola dôvodom na zaistenie žiadateľa o azyl podľa § 88a ods.1 písm. d/ zákon č. 404/2011 Z.z.

4. Lustráciou v informačných systémoch PZ bolo zistené, že žalobca na území Slovenskej republiky nemá udelený žiadny druh pobytu a že bol na žalobcu vyhotovený záznam v schengenskom informačnom systéme v zmysle čl. 26 Schengenského dohovoru č. identifikačného zápisu O. zo dňa 04.09.2017. Záznam bol vyhotovený Rakúskou spolkovou republikou, dôvod: Odopretie vstupu alebo pobytu v schengenskom priestore občanom tretích krajín, opatrenie vo vnútrozemí: odovzdať osobu orgánom cudzineckej polície za účelom jej vyhostenia z územia schengenského priestoru.

5. Ďalšou lustráciou bolo zistené, že žalobca dňa 04.10.2019 požiadal o udelenie azylu na území Slovenskej republiky a o žiadosti nebolo do rozhodnutia žalovaného rozhodnuté.

6. S poukazom na informáciu poskytnutú Slovenskou informačnou službou žalovaný rozhodol o zaistení žalobcu v zmysle § 88a ods. 1 písm. d) zákona č. 404/2011 Z. z.

II.

Konanie na krajskom súde

7. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu na Krajský súd v Košiciach správnu žalobu vo veci zaistenia podľa Štvrtej hlavy Tretej časti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“).

8. Sťažovateľ namietal, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. d/, e/ a g/ S.s.p.

9. Najmä namietal, že z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva, že bol zaistený z dôvodu ohrozenia bezpečnosti alebo verejného poriadku, pričom poukázal na definíciu pojmov ohrozenie bezpečnosti štátu a ohrozenia verejného poriadku v zmysle § 2 ods. 1 písm. l/ a m/ zákona č. 404/2011 Z.z.

10. Žalovanému v tejto súvislosti vyčítal, že vo výroku napadnutého rozhodnutia odcitoval znenie zákonného ustanovenia, ktoré obsahuje alternatívne možnosti zaistenia, pričom nezrozumiteľnosť výroku je podľa jeho názoru dôvodom na zrušenie rozhodnutia.

11. Navrhol preto zrušiť rozhodnutie žalovaného a nariadiť bezodkladné prepustenie žalobcu zo zaistenia.

12. Krajský súd v Košiciach v konaní podľa ust. § 221 a nasl. S.s.p. pri neformálnom posudzovaní žaloby (§ 206 ods. 3 S.s.p.) dospel k záveru o potrebe zrušenia rozhodnutia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie podľa § 230 ods. 1 písm. c) S.s.p. z dôvodu, že námietku žalobcu ohľadne nezrozumiteľnosti výroku vyhodnotil za dôvodnú.

13. Podľa krajského súdu výrok napadnutého rozhodnutia je koncipovaný tak, že je doslovnou citáciou zákonnej možnosti zaistenia žiadateľa o azyl bez toho, aby konkretizoval, z akého dôvodu stanoveného alternatívnym spôsobom, je žalobca zaistený.

14. Podľa krajského súdu tejto premise zodpovedá aj odôvodnenie rozhodnutia, ktoré vôbec nereflektuje tieto dva skutkové dôvody zistenia, ktoré sú zákonom o pobyte cudzincov v § 2 ods.1 písm. l/ a m/ presne definované.

15. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že by správny orgán zvažoval tieto dôvody zaistenia, resp. ich nejako vyhodnocoval, pričom argumentácia s poukazom na charakter utajovaných skutočností so stupňom utajenia „vyhradené“ z informácie SIS pod č. SIS-65/40-V-1-3/2020-S je v tejto rovine neakceptovateľná.

16. To, či je žalobca zaistený z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku, resp.

oboch, musí podľa krajského súdu vyplývať z výroku rozhodnutia a tomu musí zodpovedať aj jeho odôvodnenie, pričom spolu musia korešpondovať a tejto eventualite musí byť venovaná náležitá pozornosť.

17. V preskúvanom rozhodnutí tieto podmienky neboli splnené, preto krajský súd podľa § 230 ods.1 písm. c/ SSP napadnuté rozhodnutie zrušil, pričom ponechal žalobcu v zaistení majúc za to, že správna žaloba vzhľadom na uvedené je dôvodná.

18. Súd konštatoval, že vzhľadom na to, že otázku upresnenia výroku v nadväznosti na nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia považoval za odstrániteľnú vadu konania, po odstránení ktorej za situácie nasledujúceho konania a doplnenia dokazovania o možnosti uložiť opatrenia v zmysle § 89 ods. 3 zákona č. 404/2011 Z.z., možno uvažovať prípadne o opätovnej dôvodnosti zaistenia žalobcu.

III.

Konanie na kasačnom súde

A)

19. Proti rozsudku krajského súdu vo všetkých výrokoch sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Sťažovateľ považoval záver krajského súdu, že nedostatočné zistenie skutočného stavu veci a nedostatok odôvodnenia rozhodnutia žalovaného sú odstrániteľnými vadami rozhodnutia žalovaného a neprikázanie žalovanému bezodkladne prepustiť sťažovateľa zo zaistenia za nesprávne právne posúdenie.

21. Podľa sťažovateľa rozhodnutie krajského súdu, ktorým nenariadil prepustenie sťažovateľa zo zaistenia je porušením čl. 9 ods.3 piata veta Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2013/33/EÚ, z 26. júna 2013, pretože podľa uvedeného článku, dotknutý žiadateľ musí byť bezodkladne prepustený zo zaistenia, ak je podľa súdneho preskúvania jeho zaistenie nezákonné.

22. Sťažovateľ navrhol preto kasačnému súdu zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a nariadi jeho bezodkladné prepustenie zo zaistenia.

23. V prípade, ak by kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd správne aplikoval ustanovenie § 230 ods.1 písm. c/ S.s.p. v spojení s § 88a ods. 1 písm. d/ zákona č. 404/2011 Z.z., potom sťažovateľ namietal rozpornosť ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré umožňuje zrušiť ako nezákonné a zároveň nepripustiť bezodkladné prepustenie žiadateľa zo zadržania pre rozpor s čl. 9 ods. 3 Smernice č. 2013/33/EÚ a podal podnet k tomu, aby kasačný súd postupoval podľa § 110 ods. 1 písm. c/ S.s.p., konanie prerušil a podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdnym dvorom EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ týkajúceho sa súladnosti vnútroštátnej úpravy umožňujúcej neprepustiť žiadateľa o azyl bezodkladne zo zadržania, ak súd preskúmajúci rozhodnutie o zaistení dospeje k záveru, že rozhodnutie o zaistení žiadateľa o azyl je nezákonné.

24. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa vyjadril tak, že sa plne pridrižiava svojho vyjadrenia k žalobe zo dňa 09.03.2020.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

25. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v skrátenej lehote včas (§ 443 ods. 2 písm. b/ S.s.p.) s prihliadnutím na neformálnosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 v spojení s § 206 ods. 3 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť.

26. Rozhodol v lehote vymedzenej v ustanovení § 458 ods. 2 S.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 455

S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. mája 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

27. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného o zaistení sťažovateľa a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 230 ods. 1 písm. c) S.s.p. Bezodkladné prepustenie sťažovateľa nenariadil.

28. V danom prípade nedošlo k zrušeniu rozhodnutia ako nezákonného, ale k zrušeniu rozhodnutia pre sťažovateľom namietané a súdom potvrdené vady, ktoré mali charakter väd odstrániteľných, na čo pamätá aj ustanovenie § 230 ods. 1 písm. c/ SSP, ktoré umožňuje zrušiť napadnuté rozhodnutie z takéhoto dôvodu a vec vrátiť na ďalšie konanie bez prepustenia cudzinca zo zaistenia.

29. Podľa § 88a ods. 1 písm. d/ zákona č. 404/2011 Z.z. policajt je oprávnený zaistiť žiadateľa o udelenie azylu, ak na dosiahnutie účelu zaistenia nie je možné využiť iné menej závažné prostriedky ak je to potrebné z dôvodu ohrozovania bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku.

30. Žalovaný vo výroku svojho rozhodnutia citoval ustanovenie zákona o pobyte cudzincov, ktoré umožňuje zaistiť žiadateľa o azyl alternatívne z dvoch dôvodov.

31. Výrok, ktorý neobsahuje uvedenie konkrétneho dôvodu, pre ktorý došlo k zaisteniu, keď zákonné ustanovenie umožňuje výber z dvoch alternatív, v danom prípade z dôvodu ohrozenia bezpečnosti štátu alebo z dôvodu ohrozenia verejného poriadku, pričom zákonodarca presne definuje tieto pojmy, je neurčitý a nezrozumiteľný, nakoľko nie je zjavné, ktorý z týchto dôvodov bol dôvodom zaistenia. Podľa kasačného súdu ide však o vady odstrániteľné v ďalšom konaní.

32. Preto námietka sťažovateľa, že krajský súd mal vzhľadom na to, že zrušil rozhodnutie žalovaného ako nezákonné nariadiť jeho bezodkladné prepustenie, a keď tak neurobil, došlo k porušeniu čl. 9 ods. 3 piata veta Smernice č. 2013/33/EÚ, nemohla obstáť, pretože rozhodnutie nebolo zrušené ako nezákonné (to sú prípady, keď došlo k zaisteniu cudzinca, hoci vôbec neboli splnené podmienky zaistenia), ale bolo zrušené pre vady, ktoré sú odstrániteľné, teda môžu byť odstránené v ďalšom konaní. Žalovaný v takom prípade buď bezodkladne vydá nové rozhodnutie o zaistení, ktoré už nebude postihnuté správnym súdom vytknutými vadami alebo prepustí sťažovateľa zo zaistenia (podľa § 90 ods. 1 písm. d/ zákona č. 404/2011 Z.z. policajný útvár je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia).

33. K návrhu kasačný súd dodáva, že vnútroštátny súdny orgán má procesnú autonómiu pri predkladaní prejudiciálnej otázky podľa čl. 267 ZFEU Súdnemu dvoru EÚ. Účastník konania nemá procesný nárok domáhať sa, aby ním tvrdený rozpor vnútroštátneho práva s právnymi aktami EÚ navyiac bez formulovania takýchto otázok, boli predložené Súdnemu dvoru EÚ.

34. Na základe vyššie uvedených záverov (pozri bližšie bod 31 a 32 tohto rozsudku), kasačný súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by ho presvedčili o tom, že sťažovateľom navrhované prerušenie konania a začatie prejudiciálneho konania pred SD EÚ by mohlo byť pre kasačný súd právne významné.

35. Návrh sťažovateľa na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. c) S.s.p. pre sťažovateľom tvrdený rozpor vnútroštátneho práva, ktorý umožňuje neprepustiť sťažovateľa zo zaistenia, ak je rozhodnutie zrušené s čl. 9 ods. 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2013/33/EÚ, z 26. júna 2013 kasačný súd podľa § 452 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 25 S.s.p. a s § 162 ods. 3 C.s.p. s poukazom na vyššie uvedené dôvody zamietol ako nedôvodný.

V.

36. Z dôvodov vyššie uvedených dospel kasačný súd k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie podľa § 230 ods. 1 c) S.s.p.,.

37. Podľa § 461 S.s.p. platí, že kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

38. O trovách konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný právo na náhradu trov konania pred kasačným súdom nepriznal. Žalovanému ich nepriznal, v zmysle § 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 168 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.